

PARAULA I VIDA

«Cap a una societat de la cura»

La Càtedra de Pensament Cristià del nostre Bisbat, que dirigeix el Dr. Francesc Torralba, en la seva 19a edició del passat mes de maig, va tractar una temàtica ben actual: «**Cap a una societat de la cura**», amb l'ajut de tres bons ponents: Javier de la Torre, de la Universitat Pontifícia de Comillas (Madrid); Ester Busquets, de la Universitat de Vic; i el mateix Francesc Torralba, de la Universitat Ramon Llull.

Els interrogants eren de gruix: què significa tenir cura, i en concret tenir cura del món, dels altres i d'un mateix? Per al **Dr. Javier de la Torre**, el nostre planeta viu un moment de gran desgast: pèrdua de la biodiversitat, canvi climàtic, acidificació dels oceans, deforestació, i cal afegir-hi també les guerres i el seu impacte en l'àmbit mediambiental. La cura del món és imprescindible, i cal portar-la a terme no des de la distància de la teoria, sinó des del concret, des de la proximitat de la vida real concreta. Quins canvis d'hàbits personals i comunitaris caldrà fer, que ens portin a consumir menys i a respectar la casa comuna. En aquest sentit va presentar l'encíclica *Laudato Si'* del Papa Francesc, i va defensar una bioètica global, recuperant la responsabilitat social, personal i política per cuidar el planeta, ja que no hi pot haver cura del món sense cura social, sense cuidar les relacions personals, familiars i amb la societat.

La **Dra. Ester Busquets** va presentar la cura dels altres a partir de quatre eixos fonamentals: la vulnerabilitat de les persones, la cura dels altres, la necessitat de la continuïtat en la cura i la millora del que ja fem actualment per cuidar els altres. La pandèmia dels darrers dos anys ha posat de manifest la nostra vulnerabilitat i fragilitat, i com necessitem la cura dels altres. La vida és fràgil perquè estem oberts a les ferides de la violència, la pobresa, la malaltia i la mort. Moltes vegades, però, la cultura ac-

tual no les accepta i les amaga sota l'autosuficiència del jo. La resposta a la vulnerabilitat és l'amor que ens obliga a donar resposta a les necessitats dels qui ens rodegen, no només dels més pròxims, sinó de tothom. En aquest sentit, va parlar de Tolstoi i de la paràbola del «Bon Samarità», per aprofundir en la preocupació per l'altre, i la vinculació amb el desconegut. Un vincle que no és només momentani sinó que perdura en el temps, ja que la cura autèntica implica continuïtat. I denuncià allò que frena la cura dels altres: l'individualisme, l'animalisme exacerbada, l'econocentrisme. L'antídote serà la fraternitat que ens dignifica com a societat.

La tercera reflexió, del **Dr. Francesc Torralba**, va distingir la cura d'un mateix del narcisisme. Tenir cura d'un mateix inclou dues dimensions: cos i ànima. Sovint es redueix el tenir cura, al cos. Però és més important cuidar la nostra dimensió espiritual, l'ànima. La cura de l'ànima per a Torralba, inclou tres elements fonamentals: l'ús de la paraula quan serveix per a expressar-nos i fer bé als altres; la comunitat, que no s'identifica amb la massa, sinó que són els vincles afectius entre les persones i que ens ajuda a sortir de l'egoisme; i el perdó, que és l'antídote contra dues malalties de l'ànima com són el ressentiment i el rancor.

La pandèmia ha posat de manifest de manera evident la vulnerabilitat de la condició humana, de les institucions i del sistema. Hem pres consciència de la nostra fragilitat i de la rellevància que té l'ètica de la cura per a la nostra subsistència i per a la de les generacions futures. Cal que tinguem cura del nostre ésser, de la naturalesa, de les institucions, del món, dels nostres vincles i dels valors que fonamenten la vida en pau i harmonia. Tenir cura és vetllar i protegir la realitat: és una forma concreta d'estimar.

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

Visita a la Catedral de Santa Maria dels refugiats ucraïnesos

Mn. Josep M. Mauri va rebre al Museu Diocesà de La Seu d'Urgell les famílies ucraïneses que estan acollides a la ciutat, arran del conflicte bèl·lic al seu país.

El Director del Museu els acollí i els va adreçar unes paraules de suport en un petit acte institucional que es va dur a terme la tarda del 9 de maig i que va donar peu a una visita guiada posterior al conjunt catedralici.

Es tracta d'una actuació que forma part del projecte de donar a conèixer els equipaments de la ciutat de La Seu d'Urgell, i que fou organitzada per la ciutat, i inclou la visita a l'Espai Ermenegol i al casc antic de la ciutat, amb una visita que vol mostrar la història de la comunitat que els ha acollit.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Cercar una vida amb sentit

Sovint llegim, veiem o escoltem informacions que ens parlen de maltractament i no només de maltractament físic, per bé que sigui el més greu. N'hi ha d'altres menes, més subtils, que només cerquen configurar actituds que ens facin éssers passius, disposats a consumir, sense rigor interior. És allò que fa unes dècades en diem: crear homes configurats pel «tenir» i no pel «ser». A l'infant i al jove se'ls maltracta quan no se'ls ofereixen camins i opcions que els permetin assolir una forma de vida amb qualitat humana, amb sentit. Una altra forma de maltractament ideològic són les variadíssimes

formes de manipulació des de les moltes imatges publicitàries que els presenten un ideal de vida que en farà, necessàriament, uns éssers frustrats en no poder aconseguir allò mateix que se'ls ofereix. Convé educar en la capacitat crítica, de recerca de la veritat, en un cert distanciament reflexiu a partir de l'activitat quotidiana. Ensenyar allò que, a la llarga, és més important: que es puguin defensar d'una pressió ideològica que es filtra, moltes vegades, sense que se'n tingui consciència.

Altra forma camuflada de maltractament social és el que es dona en el temps lliure. La societat ofereix poques

respostes creatives i de creixement per al temps lliure que pot esdevenir un àmbit privilegiat de tota mena de manipulacions. Molts maltractaments es pateixen, precisament, en aquest moment de la vida. A moltes situacions límit, s'hi arriba després de molts petits conflictes en el temps lliure. D'aquí la necessitat de fer del temps lliure un espai educatiu. D'aquí la necessitat que l'Església hi sigui present aportant els seus marcs educatius institucionals —moviments, escoltisme, centres d'espai...— que són, alhora, marcs pastorals, espais d'experiència religiosa, de trobament amb Aquell que pot

donar sentit a la vida des de l'amor i el servei.

A l'hora de plantejar l'acció educativa vers infants, adolescents i joves convé tenir ben clar que el que cal no és evitar problemes, sinó oferir solucions. Tots els qui tenen una responsabilitat educativa saben que dir això no és fer un joc de paraules. És allò tan antic de no confondre els efectes amb les causes.

«Joves, us escric a vosaltres: Sou forts. La paraula de Déu està en vosaltres i heu vençut el Maligne» (1Jn 2, 14).

Enric Puig Jofra, SJ

PALABRA Y VIDA

«Hacia una sociedad del cuidado»

La Cátedra de Pensamiento Cristiano de nuestra Diócesis, que dirige el Dr. Francesc Torralba, en su 19.ª edición del pasado mes de mayo, trató una temática muy actual: «Hacia una sociedad del cuidado», con la ayuda de tres buenos ponentes: Javier de la Torre, de la Universidad Pontificia de Comillas (Madrid); Ester Busquets, de la Universidad de Vic; y el propio Francesc Torralba, de la Universidad Ramon Llull.

Los interrogantes eran relevantes: ¿qué significa cuidar, y en concreto cuidar del mundo, de los demás y de uno mismo? Para el Dr. Javier de la Torre, nuestro planeta vive un momento de gran desgaste: pérdida de la biodiversidad, cambio climático, acidificación de los océanos, deforestación, y también hay que añadir las guerras y su impacto en el ámbito medioambiental. El cuidado del mundo es imprescindible, y es necesario llevarlo a cabo no desde la distancia de la teoría, sino desde lo concreto, desde la proximidad de la vida real concreta. ¿Qué cambios de hábitos personales y comunitarios habrá que hacer, que nos lleven a consumir menos y respetar la casa común? En este sentido presentó la encíclica *Laudato Si'* del Papa Francisco, y defendió una bioética global, recuperando la responsabilidad social, personal y política para cuidar el planeta, ya que no puede haber cuidado del mundo sin cuidado social, sin cuidar las relaciones personales, familiares y con la sociedad.

La Dra. Ester Busquets presentó el cuidado de los demás a partir de cuatro ejes fundamentales: la vulnerabilidad de las personas, el cuidado de los demás, la necesidad de la continuidad en el cuidado y la mejora de lo que ya hacemos actualmente para cuidar a los demás. La pandemia de los últimos dos años ha puesto de manifiesto nuestra vulnerabilidad y fragilidad, y cómo necesitamos el cuidado de los demás. La vida es frágil porque estamos expuestos a las heridas de la violencia, la pobreza, la enfermedad y la muerte. Pero muchas veces la cultura actual no las acepta y las esconde bajo la autosuficiencia del yo. La respuesta a la vulnerabilidad es el amor que nos obliga a dar respuesta a las necesidades de quienes nos rodean, no sólo de los más cercanos, sino de todos. En este sentido, habló de Tolstói y de la parábola del «Buen Samaritano», para profundizar en la preocupación por el otro, y la vinculación con lo desconocido. Un vínculo que no es sólo momentáneo, sino que perdura en el tiempo, puesto que el cuidado auténtico implica continuidad. Y denunció lo que frena el cuidado de los demás: el individualismo, el animalismo exacerbado, el econocentrismo. El antídoto será la fraternidad que nos dignifica como sociedad.

La tercera reflexión, del Dr. Francesc Torralba, distinguió el cuidado de sí mismo del narcisismo. Cuidar de sí mismo incluye dos dimensiones: cuerpo y alma. A menudo se reduce el cuidado, al cuerpo. Pero es más importante cuidar de nuestra dimensión espiritual, del alma. El cuidado del alma para Torralba incluye tres elementos fundamentales: el uso de la palabra cuando sirve para expresarnos y hacer el bien a los demás; la comunidad, que no se identifica con la masa, sino que son los vínculos afectivos entre las personas y nos ayuda a salir del egoísmo; y el perdón, que es el antídoto contra dos enfermedades del alma como son el resentimiento y el rencor.

La pandemia ha puesto de manifiesto de forma evidente la vulnerabilidad de la condición humana, de las instituciones y del sistema. Hemos tomado conciencia de nuestra fragilidad y de la relevancia que tiene la ética del cuidado para nuestra subsistencia y para la de las generaciones futuras. Es necesario que tengamos cuidado de nuestro ser, de la naturaleza, de las instituciones, del mundo, de nuestros vínculos y de los valores que fundamentan la vida en paz y armonía. Cuidar es velar y proteger la realidad: es una forma concreta de amar.

† Joan-Enric Vives
Arzobispo de Urgell

Confirmacions a Guissona

Diumenge dia 8 de maig, IV de Pasqua o del Bon Pastor, l'Arquebisbe d'Urgell va administrar el sagrament de la Confirmació a 15 joves i una jove adulta a la Parròquia de Santa Maria de Guissona. Concelebraren amb l'Arquebisbe, el Rector Mn. Ramon Balagué i el Vicari parroquial Mn. Juan Pablo Yáñez. Solemnitzà l'Eucaristia els cants de la Coral parroquial.

A la seva homilia, l'Arquebisbe animà els joves confirmands a viure la joia de la Pasqua perquè Crist és viu (*Christus vivit!*), escriu el Papa Francesc) i Ell es fa present enmig de nosaltres amb el do del seu Esperit Sant. Els cristians no creiem en una idea abstracta o en una quimera sinó en una persona, Jesucrist, que és el Fill de Déu, i que ha ressuscitat, i per això cantem i proclamem amb joia l'Al·leluia durant tota la cinquantesima pasqual.

Recordà com feia uns minuts havia pogut participar en el «dia de la mare» que la comunitat ucraïnesa celebrava en aquell diumenge i felicità la Parròquia de Santa Maria de Guissona per ser una parròquia oberta i acollidora, que ha donat testimoniatge d'escalf i de justa acollida als immigrants i als refugiats ucraïnesos que han hagut de deixar la seva terra a la recerca de la pau. Demanà als joves confirmats ser constructors i factors de pau en els seus ambients i a proclamar la fe que un dia van rebre en el baptisme i que aquell diumen-

ge renovarien, confirmarien, davant la comunitat cristiana. Mons. Vives volgué felicitar, especialment, la jove mare Anastàsia, del Senegal, que espera aviat el seu primer fill i membre del cor parroquial, que aquesta Pasqua, a la Vetlla Pasqual, havia rebut els sagraments de la iniciació cristiana: baptisme, confirmació i Eucaristia, després d'una adequada preparació. I també va voler felicitar especialment la jove Mireia que aquell dia rebia la Confirmació, monitora responsable de les colònies de Bastanist.

Al final de la Missa, l'Arquebisbe regalà als joves un Nou Testament demanant aprofundir en el coneixement de la Paraula de Déu per nodrir la seva vida, i agrai i encoratjà els catequistes a perseverar en el seu ministeri generós i gratuït a favor de la fe dels joves.

El P. Eeckhout parla a Sant Julià de Lòria de la història de Jerusalem. El dia 10 de maig a la Parròquia de Sant Julià de Lòria (Parròquia d'Andorra) va tenir lloc la conferència «Història de Jerusalem, dels orígens fins avui», a càrrec del dominic P. Christian Eeckhout. Hi van assistir l'Ambaixador d'Andorra davant la Santa Seu, Excm. Sr. Carles Álvarez Marfany, i representants de l'Església de les Valls, encapçalats pel Rector de la Parròquia, Mn. Pepe Chisvert.

El germà Christian Eeckhout és un ciutadà belga nascut a Brusselles l'any 1953, en el si d'una gran família profundament catòlica. Lli-

cenciat en teologia per la Universitat de Fribourg (Suïssa) i diplomada en comunicacions socials per la Universitat de Saint-Paul d'Ottawa, obté un màster en teologia al centre universitari dominic d'Ottawa, rebent la «medalla d'or» del Governador general de Canadà l'any 2004. Ha ensenyat la topografia del «Llevant-Sud» a l'Escola Bíblica i Arqueològica Francesa de Jerusalem (EBAF), organitzant viatges d'estudiants a terres bíbliques. Ha contribuït a les recerques inicials del projecte «La Bible et ses traditions» (BEST). També ha estat membre de les comissions de pelegrinatges de «Justice et Paix» dels catòlics de Terra Santa a Jerusalem.

Actualment és prior del Convent Fra Angelico dels Dominics de Louvain-la-Neuve a Bèlgica, encara és Prior de la secció arxidiocesana de la «Lieutenance belge de l'Ordre du Saint-Sépulcre» de Jerusalem. És

Capellà del «Collège universitaire Albert-le-Grand» a la Universitat catòlica de Louvain.

Reunió del Consell Diocesà d'Economia. A la Casa del Bisbat es va reunir el Consell Diocesà d'Economia presidit per l'Arquebisbe d'Urgell el dia 10 de maig al vespre. L'Arquebisbe Joan-Enric va informar de la situació econòmica del Fons Comú de la CEE, i es van presentar per part del Delegat diocesà d'Economia, Sr. Carles Martín, el balanç econòmic de l'exercici del 2021, amb les entrades i sortides, amb resultat positiu, i que va ser aprovat. També es va aprovar el pressupost per al 2022.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

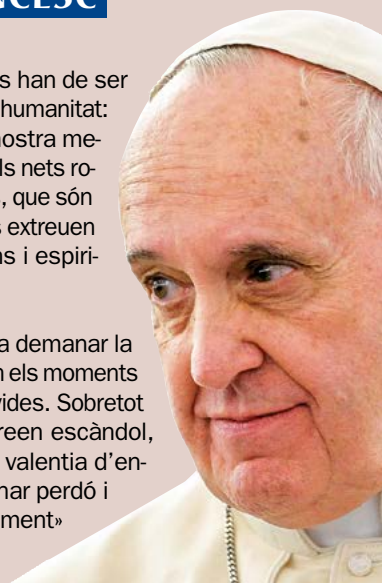
@Pontifex_es: «La fe neix i reneix d'una mirada d'amor que ha de ser acollida, i no d'un deure o d'alguna cosa que cal fer o pagar.

D'aquesta manera la vida cristiana resulta bella, quan no es basa en les nostres capacitats i projectes, sinó en la mirada de Déu» (14 de febrer).

@Pontifex_es: «En la vellesa donaran encara fruits» (*Sal* 92,15). He triat aquest tema per a la segona Jornada Mundial dels Avis i els Majors, que se celebrarà el 24 de juliol de 2022, per a promoure el diàleg entre les generacions, especialment entre avis i nets» (15 de febrer).

@Pontifex_es: «Els ancians han de ser cuidats com un tresor de la humanitat: són la nostra saviesa, la nostra memòria. És fonamental que els nets romanguin units als seus avis, que són com les arrels, de les quals extreuen la saba dels valors humans i espirituals» (15 de febrer).

@Pontifex_es: «Us animo a demanar la intercessió de sant Josep en els moments més difícils de les vostres vides. Sobretot quan els nostres errors creen escàndol, demanem a sant Josep la valentia d'enfrontar la veritat, de demanar perdó i de començar de nou humilment» (16 de febrer).

Presentació d'*Urgellia* a la Biblioteca Nacional de Catalunya

La Sala de la Caritat de la Biblioteca Nacional de Catalunya va acollir, el dimecres 11 de maig, la presentació de la revista *Urgellia*, en el seu número XX, en un acte presidit per l'Arquebisbe d'Urgell, Mons. Joan-Enric Vives, i la Directora de la Biblioteca Nacional de Catalunya, Sra. M. Eugènia Serra, que va comptar amb la Directora de la publicació, Sra. Carme Batlle, el seu coordinador, l'Arxiver Capitular d'Urgell Mn. Benigne Marquès, i alguns dels historiadors i especialistes que hi han participat. La presentació inclogué una conferència del Doctor en paleografia Jesús Alturo, que va parlar d'un personatge que fou destacat habitant d'Organyà i la Vall de Cabó, Arnall Sal-la, i del que es pot resseguir com era la seva activitat, i del que es pot inferir l'estil de vida d'aquell moment. Fou una interessant conferència, possible gràcies a la tasca d'analitzar els pergamins de Santa Maria d'Organyà que han estat recollits i publicats en els nùms. XIX i XX de la revista *Urgellia*. També va fer alguns remarcables apunts sobre diversa documentació relacionada amb els Arxius Capitulars d'Urgell.

L'acte començà amb els parlaments de Mons. Vives i de la Sra. Serra, i després la Sra. Núria Altarriba, Directora de la Unitat Bibliogràfica de la BNC, va fer la presentació dels següents ponents i de la importància de la revista *Urgellia*. Mn. Benigne Marquès, Arxiver Capitular d'Urgell, va presentar el contingut d'aquest número, un volum realitzat «In memoriam» de Mn. Enric Moliné i Coll, que traspasà el pasat 2021, i que fou soci fundador de la Societat Cultural Urgel·litana, col·laborador d'*Urgellia* i estudiós dels Arxius Diocesà i Capitular d'Urgell, en els que participà en llur catalogació i ordenació.

El número XX d'*Urgellia* conté els treballs sobre el *Diplomatari de Santa Maria d'Organyà entre 1151-1200*, realitzats per Ramon Ordeig i Josep M. Marquès; tres treballs del mateix Mn. Benigne Marquès sobre el catàleg dels documents de l'Arxiu Capitular d'Urgell, els pergamins de Santa Maria de Guissona, i sobre els textos hagiogràfics de la *Vida i miracles de Sant Ot, Bisbe d'Urgell entre 1095 i 1123*. Hi ha d'altres treballs

vinculats amb la figura de Sant Ot: un d'inèdit sobre el *Culte de Sant Ot en l'Església d'Urgell*, de Mn. Pere Pujol i Tubau; un de Montserrat Pagès sobre el *Penó romànic de Sant Ot, de la Catedral d'Urgell*; un treball de Lluís Obiols i Carmen Xam-Mar sobre *La ciutat d'Urgell i el patronatge municipal de culte a Sant Ot*. Hi ha treballs sobre *Els testaments del segle XIII de l'Arxiu Capitular d'Urgell: fons de pergamins i cartulari de la catedral*, a càrrec de Carles Gascón; sobre *El mercader de la Seu d'Urgell, Pere Ferran, de la Seu a la Mediterrània, 1293*, a càrrec de Carme Batlle; un treball de Montserrat Moli sobre les *Desamortitzacions a l'Alt Urgell*; un treball de Joan Florensa, Aniol Noguera i Eduard Puigventós sobre els *Regests d'autògrafs de Josep de Calassanç (1587-1589)*; i un treball de Carmen Xam-Mar sobre *El Bisbe Francisco Antonio de la Dueña y Cisneros 1797-1817 i la fundació amb els primers anys de vida de la Casa d'Expòsits d'Urgell*.

L'anuari *Urgellia* és la màxima publicació de la Fundació Societat Cultural Urgel·litana. Comprèn estudis monogràfics, edicions de textos i documents, inventaris de manuscrits, i altres treballs sobre esglésies i obres d'art, corresponents a l'àmbit i territori de l'antic bisbat d'Urgell.

► **Aniversari i felicitació a Mn. Bonet en els seus 90 anys.** El dia 8 de maig, Diumenge del Bon Pastor i IV de Pasqua, s'esqueien els 90 anys del naixement de Mn. Enric Bonet i Esplugua, nascut a Organyà i criat a La Seu d'Urgell. Per això a la seva actual residència com a Capellà de les Religioses Carmelites de Sant Josep de Tartera (Prats i Sansor, Cerdanya) van celebrar una joiosa festa amb les religioses de

la comunitat i algunes famílies del veïnat i de Cerdanya. Va rebre la felicitació del Sr. Arquebisbe Joan-Enric Vives i de l'Arxiprest Mn. Uriel Álvarez, així com d'altres mossens

i de moltes persones que l'estimen, especialment de la Parròquia de Sanaüja, la seva darrera parròquia, i d'altres llocs del Bisbat que ha servit amb esperit sacerdotal zelós, durant els seus 66 anys de ministeri sacerdotal.

Per molts anys i que pugui continuar exercint el seu ministeri amb la mateixa entrega de sempre. Donem-ne gràcies a Déu! *Ad multos annos!*

Celebració de Fàtima a Meritxell

La comunitat portuguesa del Principat d'Andorra amb altres devots va participar molt activament en la celebració de la Festa de la Mare de Déu de Fàtima a Meritxell el dia 12 de maig a la nit. Presidits pel P. Albano Teixeira Fraga, sacerdot portuguès, encarregat de l'atenció a la comunitat portuguesa del Principat d'Andorra, els fidels i els sacerdots de les Valls d'Andorra, amb l'Arxiprest de les Valls i el Capellà Custodi del Santuari Basílica, es van aplegar als peus de la carretera general que porta al Santuari de la Mare de Déu de Meritxell per resar el Sant Rosari tot fent una processó amb torxes, portant la Sagrada Imatge de la Mare de Déu de Fàtima i amb llums a les mans.

Arribats a la Basílica, tingué lloc la celebració de l'Eucaristia, tota en llengua portuguesa, presidida per l'Arquebisbe i Copríncep Joan-Enric i concelebrada per l'Arxiprest de les Valls d'Andorra, Mn. Ramon Sàrries; i pels Rectors de Canillo, Ordino, Encamp, Escaldes-Engordany, i pel P. Albano.

A la seva homilia, l'Arquebisbe subratllà com Maria li va dir que sí a Déu, i com nosaltres hem de respondre al seu missatge d'oració, penitència i reconciliació per obtenir la pau i donar resposta als embats contra la fe i contra la pau. Allò que fou dit als sants infants pastorets a la Cova da Leiria el 1917, continua essent un missatge de misericòrdia per a tots els temps. Maria li diu a Jesús a l'Evangeli «no tenen vi», i continua dient-li les nostres necessitats, perquè Crist ressuscitat ens vingui a salvar. L'Arquebisbe denuncià la violència injusta de la guerra d'Ucraïna i de tota guerra, que és barbàrie i sofriment, i demanà que Maria acompanyi també avui els portuguesos, andorranos i tots els pobles del món pels camins de la fraternitat i de la pau.

En acabar la celebració eucarística, els fidels volgueren agrair la presència de l'Arquebisbe i l'obsequiaren amb uns productes propis de Portugal.

La celebració va acabar amb la veneració de la Mare de Déu de Fàtima amb profunda devoció i emoció per part dels fidels.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

13. □ Dilluns (lit. hores: 3a setm.) [1R 21,1-16 / SI 5 / Mt 5,38-42]. Sant Antoni de Pàdua (†1231), prev. franciscà i dr. de l'Església, nat a Lisboa, patró del ram de la construcció; sant Fandila, prev.; sant Aventí, mr.; santa Aquilina, vg.

14. ■ Dimarts [1R 21,17-29 / SI 50 / Mt 5,43-48]. Sant Eliseu, profeta (s. IX aC); santa Digna, vg. i mr.

15. ■ Dimecres [2R 2,1.6-14 / SI 30 / Mt 6,1.6-16-18]. Santa Maria Mi-

quela del Santíssim Sagrament (Madrid, 1809 - València, 1865), vg., fund. adoratrius a Madrid (AESC, 1850); sant Bernat d'Aosta, prev. (†1081), patró dels muntanyencs i els muntanyistes; santa Benilde, mr.; santa Germana Cousin, vg.; sant Bernard de Menthon, rel.

16. ■ Dijous [Sir 48,1-15 / SI 96 / Mt 6,7-15]. Sant Quirze (o Quirc, Quiri o Quir) i la seva mare Julita, mrs. (s. IV);

sant Ferriol, prev. i mr.; sant Ilpidi, mr.; santa Lutgarda, vg.

17. ■ Divendres [2R 11,1.4.9-18.20 / SI 131 / Mt 6,19-23]. Sant Gregori Barbarigo, bisbe de Bèrgam i de Pàdua (s. XVII); santa Emília Vialar, vg. fundadora (1856); beat Pau Burali, bisbe.

18. ■ Dissabte [2Cr 24,17-25 / SI 88 / Mt 6,24-34]. Sants Marc i Marcel·lià, germans mrs. a Roma; santa Mari-

na, vg. i mr.; sants Ciríac i Paula, vg., germans i mrs.

19. □ Diumenge vinent, Santíssim Cos i Sang de Crist (lit. hores: de la Solemnitat. 4a setm.) [Gn 14,18-20 / SI 109 / 1Co 11,23-26 / Lc 9,11b-17]. Sant Romuald (s. X-XI), abat, nascut a Ravenna, fund. camaldulencs (EC, 980); sants Gervasi (o Gervàs) i Protasi, mrs.; santa Aurora, vg. i mr.; santa Julià Falconieri, vg. servita (†1341).

La Santíssima Trinitat (C)

COMENTARI

▶ Lectura del llibre dels Proverbis (Pr 8,22-31)

Això diu la Saviesa de Déu: «De molt abans de començar les seves obres el Senyor m'infantà com a primícia de tot el que ha fet. He estat configurada des de sempre, des del començament, abans que la terra existís. No hi havia encara els oceans, no existien les fonts d'on brollen les aigües, i jo havia nascut. He nascut abans que les muntanyes, abans que fossin plantades les altures; encara no havia fet la terra ni els llacs, ni la massa terrosa dels continents; quan ell instal·lava la volta del cel, jo hi era; quan traçava el cercle de l'horitzó sobre els oceans, quan fixava allà dalt el cobricel dels núvols, quan contenia les fonts de l'oceà, quan posava límits al mar que no desobeeix les seves ordres, quan construïa els fonaments de la terra, jo era al seu costat com un deixeble preferit, feia les seves delícies cada dia, jugava contínuament a la seva presència, jugava per tota la terra, i compartia amb els homes les meves delícies.»

▶ Salm responsorial (8)

R. *Senyor, sobirà nostre, que n'és de gloriós el vostre nom per tota la terra!*

Quan miro el cel que han creat les mans vostres, / la lluna i els estels que hi heu posat. / Jo dic: Què és l'home, perquè us en recordeu? / Què és un mortal, perquè li doneu autoritat? R.

Gairebé l'heu igualat als àngels, / l'heu coronat de glòria i de prestigi, / l'heu fet rei de les coses que heu creat, / tot ho heu posat sota els seus peus. R.

Ramades de bous i ovelles, / fins i tot els animals de la selva, / l'ocell que vola i els peixos del mar, / i tot el que segueix els camins dels oceans. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 5,1-5)

Germans, ara que ja som justos, com a creients que som, estem en pau amb Déu, gràcies a Jesucrist, el nostre Senyor. És per ell que la fe ens ha donat entrada en aquesta gràcia que posseïm tan en ferm, i és per ell que tenim la satisfacció d'esperar la glòria de Déu. Encara més: fins enmig de les proves trobem motiu de satisfacció, perquè sabem que les proves ens fan constants en el sofriment, la constància obté l'aprovació de Déu, l'aprovació de Déu dona esperança, i l'esperança no pot defraudar ningú, després que Déu, donant-nos l'Esperit Sant, ha vessat en els nostres cors el seu amor.

▶ Lectura de l'Evangeli segons sant Joan (Jn 16,12-15)

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Encara tinc moltes coses per dir-vos, però ara seria per a vosaltres una càrrega massa pesada. Quan vindrà el Defensor, l'Esperit de veritat, us guiarà cap al coneixement de la veritat sencera, perquè ell no parlarà pel seu compte: dirà tot el que sentirà dir i us anunciarà l'esdevenidor. Ell em donarà glòria, perquè tot allò que anunciarà ho haurà rebut d'allò que és meu. Tot el que és del Pare és meu; per això dic que tot allò que us anunciarà, ho rep d'allò que és meu.»

▶ Lectura del libro de los Proverbios (Prov 8,22-31)

Esto dice la Sabiduría de Dios: «El Señor me creó al principio de sus tareas, al comienzo de sus obras antiquísimas. En un tiempo remoto fui formada, antes de que la tierra existiera. Antes de los abismos fui engendrada, antes de los manantiales de las aguas. Aún no estaban aplomados los montes, antes de las montañas fui engendrada. No había hecho aún la tierra y la hierba, ni los primeros terrores del obre.

Cuando colocaba los cielos, allí estaba yo; cuando trazaba la bóveda sobre la faz del abismo; cuando sujetaba las nubes en la altura, y fijaba las fuentes abismales; cuando ponía un límite al mar, cuyas aguas no traspasan su mandato; cuando asentaba los cimientos de la tierra, yo estaba junto a él, como arquitecto, y día tras día lo alegraba, todo el tiempo jugaba en su presencia: jugaba con la bola de la tierra, y mis delicias están con los hijos de los hombres.»

▶ Salmo responsorial (8)

R. *Señor, Dios nuestro, ¡qué admirable es tu nombre en toda la tierra!*

Cuando contemplo el cielo, obra de tus dedos, / la luna y las estrellas que has creado. / ¿Qué es el hombre, para que te acuerdes de él, / el ser humano, para mirar por él? R.

Lo hiciste poco inferior a los ángeles, / lo coronaste de gloria y dignidad, / le diste el mando sobre las obras de tus manos. / Todo lo sometiste bajo sus pies. R.

Rebaños de ovejas y toros, / y hasta las bestias del campo, / las aves del cielo, los peces del mar, / que trazan sendas por el mar. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rom 5,1-5)

Hermanos: Habiendo sido justificados en virtud de la fe, estamos en paz con Dios, por medio de nuestro Señor Jesucristo, por el cual hemos obtenido además por la fe el acceso a esta gracia, en la cual nos encontramos; y nos gloriamos en la esperanza de la gloria de Dios. Más aún, nos gloriamos incluso en las tribulaciones, sabiendo que la tribulación produce paciencia, la paciencia, virtud probada, la virtud probada, esperanza, y la esperanza no defrauda, porque el amor de Dios ha sido derramado en nuestros corazones por el Espíritu Santo que se nos ha dado.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 16,12-15)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «Muchas cosas me quedan por deciros, pero no podéis cargar con ellas por ahora; cuando venga él, el Espíritu de la verdad, os guiará hasta la verdad plena. Pues no hablará por cuenta propia, sino que hablará de lo que oye y os comunicará lo que está por venir.

Él me glorificará, porque recibirá de lo mío y os lo anunciará. Todo lo tiene el Padre es mío. Por eso os he dicho que recibirá y tomará de lo mío y os lo anunciará.»

«Déu, donant-nos
l'Esperit Sant,
ha vessat en
els nostres cors
el seu amor»

La Santíssima Trinitat (1471), Master GH. Església de la Trinitat, Mosóc (Eslovàquia)

Ens diu Jesús a l'evangeli: *Quan vindrà el Defensor, l'Esperit de veritat, us guiarà cap al coneixement de la veritat sencera.* Podríem pensar que l'Esperit Sant ens farà entendre el que en diem el misteri de la Santíssima Trinitat que celebrem avui. Però és evident que la nostra pobra intel·ligència no pot penetrar en la intimitat del mateix Déu. Jesús subratlla la unió profunda, en sintonia total, entre el Pare, Ell i l'Esperit: *Tot el que és del Pare és meu; per això dic que tot allò que us anunciarà [l'Esperit] ho rebrà d'allò que és meu.*

Sabem que la Santíssima Trinitat és el misteri fonamental de la nostra vida cristiana: tot ve de la Trinitat: el món, la vida, la nostra existència i tot tornarà cap a ell. El que cal és aprofundir en l'amor total d'aquest Déu manifestat a tots els homes. Ens ho recorda sant Pau a la segona lectura: *L'esperança no pot defraudar ningú, després que Déu donant-nos l'Esperit Sant ha vessat en els nostres cors el seu amor.* L'amor entre el Pare i el Fill que és l'Esperit Sant, Déu ens l'ha volgut donar perquè gaudíssim d'aquest amor, perquè aprenguéssim a estimar, perquè visquéssim amarats d'aquest amor. La Trinitat ens recorda també que Déu no és un ésser solitari, tancat en el seu món, sinó que és comunitat, que és comunicació plena i total, entre Pare, Fill i Esperit. No oblidem que nosaltres hem estat creats a imatge i semblança d'aquest Déu, amor i comunicació plena. La primera lectura del llibre dels Proverbis ens ha parlat de la Saviesa divina, una realitat que ens fa pensar en Jesucrist, Saviesa de Déu, etern com el Pare i l'Esperit: *No hi havia encara els oceans, no existien les fonts d'on brollen les aigües i jo ja havia nascut.* I diu al final: *Compartia amb els homes les meves delícies.* Déu-Amor ha volgut compartir amb tots els homes el seu Amor, la seva Vida, la seva intimitat. El Déu Trinitat ha de ser el centre de la nostra vida: això s'ha de manifestar obrint-nos a l'amor total de Déu i compartint, després, aquest amor amb tots els germans.

Mn. Jaume Pedrós